

markedet for teleydelser, således at konkurrencesituationen på det danske telemarked forringes.

Med henblik på at tilvejebringe en målemetode for opgørelse af de prisfald, der er sket i samtrafikpriserne, konstrueres der en priskurv bestående af de samtrafikprodukter, der relaterer sig til forsyningspligtigheder omfattet af maksimalpris-regulering, herunder koblet samtrafik og leje af det rå kobber. Udviklingen i priskurven over tid – baseret på en konstant mængdeopgørelse og målt i reale priser – vil afspejle et prisfald, der udtrykt i pct. svarer til, hvad realprisfaldet på forsyningspligtigheder højest må fastsættes til. Såfremt udviklingen i priskurven over tid viser, at der er sket en stigning i samtrafikpriserne, må dette dog ikke føre til en realprisstigning på forsyningspligtighederne.

Realprisfaldet på forsyningspligtigheder fastsættes som nævnt ovenfor hvert andet år og har virkning for priserne i det næstfølgende år og det år, der følger efter dette. Således skal der eksempelvis i år 2000 fastsættes realtakstfald for årene 2002 og 2003. For at sikre, at det procentvise prisfald på samtrafikydelse er så aktuelt som muligt i forhold til de realprisfald, der skal fastsættes på forsyningspligtområdet, foretages opgørelsen over faldet i samtrafikpriser til enhver tid i det år, der ligger umiddelbart forud for det år, hvor realprisfaldet har virkning. Den ny bestemmelse har første gang virkning i forbindelse med det realprisfald, der skal fastsættes i år 2000 med virkning for priserne i årene 2002 og 2003. Det indebærer således, at Telestyrelsen i år 2001 skal foretage den opgørelse af faldet i samtrafikpriser, der relaterer sig til fastsættelsen af realprisfald for år 2002, og at Telestyrelsen igen i år 2002 skal foretage opgørelsen af faldet i samtrafikpriser, der relaterer sig til fastsættelsen af realprisfald for år 2003. Dette følger heraf, at den fastsættelse af realprisfald, der finder sted i år 2000 ikke er endelig i den forstand, at et eventuelt fald i samtrafikpriserne kan afstedkomme efterfølgende justeringer i årene 2001 og 2002.

Til stk. 8

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til § 10, stk. 6, i lov om forsyningspligt og visse forbrugerforhold inden for telesektoren. Bestemmelsen fastslår, at Telestyrelsen i forbindelse med fastsættelse af maksimalpriser indhenter en udtalelse fra Konkurrencerådet m.h.t., hvorvidt forsyningspligtudbyderens oplæg til maksimalpriser er i overensstemmelse med konkurrenceloven. Dette påses i praksis ved, at Telestyrelsen i forbindelse med fastsættelsen af maksimalpriser forelægger forsyningspligtudbyderens forslag for Kon-

kurrencerådet, som derefter afgiver en udtalelse til Telestyrelsen, der er bindende for styrelsen, for så vidt angår anvendelsen af konkurrenceloven, og dermed indgår som en bindende del af grundlaget for Telestyrelsens afgørelse efter stk. 1. Det er derimod Telestyrelsen, der afgør anvendelsen af reglerne i telelovgivningen.

Til stk. 9

I medfør af § 10, stk. 7, i den gældende lov om forsyningspligt og visse forbrugerforhold inden for telesektoren skal en bindende udtalelse fra Konkurrencerådet være Telestyrelsen i hænde senest 14 dage efter, at styrelsen har anmodet om det. Denne frist har imidlertid i praksis vist sig at være uhensigtsmæssig i forhold til Konkurrencerådets procedurer for afgivelse af udtalelser. Tidsfristen foreslås derfor ændret, således at den bindende udtalelse fra Konkurrencerådet skal være Telestyrelsen i hænde senest 4 uger efter, at styrelsen har anmodet derom.

Til § 20

Med denne bestemmelse fastsættes, at udbydere, der er pålagt forsyningspligt med hensyn til basal taletelefoni, handicapydelse, nummeroplysningstjenester og udbud af radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester, kan få dækket dokumenterede underskud ved dette udbud.

Bestemmelsen er en videreførelse af gennemførelsen af reglerne herom i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/33/EF af 30. juni 1997 om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtigheder og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-princippet (EF-Tidende 1997 nr. L199, s. 32) (herefter samtrafikdirektivet).

Til stk. 1

Det underskud, der kan dækkes via den foreslåede finansieringsmekanisme, skal være et samlet underskud ved tilvejebringelse og levering af samtlige de forsyningspligtigheder, som den enkelte forsyningspligtudbyder varetager tilrådighedsstillingen af. Underskud, der opvejes af, at andre forsyningspligtigheder giver mulighed for en vis fortjeneste, kan således ikke udløse krav om underskudsfinansiering.

Der skal med andre ord for den enkelte forsyningspligtudbyder foreligge et underskud for samtlige de forsyningspligtigheder, som den pågældende varetager tilrådighedsstillingen af, før finansieringsmekanismen kan bringes i anvendelse. Evt. overskud ved tilvejebringelse af taletelefoni vil således blive modregnet i underskud ved tilvejebringelse af bl.a. handicapydelse.